

μονάρχας τῆς Ἀντιοχείας. Ἴδου
ὁ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος Ἰανναῖος,
κ' ἢ σύζυγός του ἢ βασίλισσα Ἀλεξάνδρα
καθ' ὅλα ἴσοι πρὸς τοὺς Σελευκίδας.
Ἰουδαῖοι καλοί, Ἰουδαῖοι ἀγνοί, Ἰουδαῖοι πιστοί—πρὸ πάντων.
Ἀλλά, καθὼς ποῦ τὸ ἀπαιτοῦν ἢ περιστάσεις,
καὶ τῆς ἑλληνικῆς λαλιᾶς εἰδήμονες
καὶ μ' Ἕλληνας καὶ μ' ἑλληνίζοντας
μονάρχας σχετισμένοι—πλὴν σάν ἴσοι, καὶ ν' ἀκούεται.
Τῶνόντι ἔτελεσφόρησε λαμπρῶς,
ἔτελεσφόρησε περιφανῶς
τὸ ἔργον ποῦ ἄρχισαν ὁ μέγας Ἰούδας Μακκαβαῖος
κ' οἱ τέσσαρες περιώνυμοι ἀδελφοί του.

Κ. Π. ΚΑΒΑΦΗΣ

ΑΠΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ

ᾠ! ποῦναι τώρα μέσ' τῆ σκοτεινιά μου
κεῖνο τὸ φῶς ποὺ τόσο πλημμυροῦσε
μικρὸ ξεπεταροῦδι τὴν καρδιά μου,
στῆς νειότης τὸ ταξεῖδι ὡς ξεκινουσε.

Μύρια πουλιὰ γαλάζια τὰ ὄνειρά μου
κι' ἡ σκέψη βάρκα ἀνάλαφρη πετοῦσε
στὴν αἰσιοδοξία, π' ὀλόγυρά μου
ἀκύμαντος γυαλὸς σπιθοβολοῦσε.

Πόσο νωρὸς διαλύθηκαν τὰ θάμπη
τῆς νειότης, τῆς ἀγάπης, τῆς χαρᾶς.
Στὴ λάβα μιᾶς ἀπόκρυφης ἀρᾶς
μαράθηκαν τῶν πόθων μου ὅλοι οἱ κάμποι.

Κι' ὅμως μὲ πόση φλόγα νοιώθω ἀκόμα
τῆς ζωῆς ἢ δίψα νὰ μοῦ καίει τὸ στόμα.

ΣΟΦΙΑ ΜΑΥΡΟΕΙΔΗ